

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14C/104/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711208353
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2018:6711208353.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobkyne V. Q., W.. XX.XX.XXXX, F. T. XXXX/XX, XXX XX F. F., občianky SR, právne zastúpenej advokátom JUDr. Jánom Krnáčom, Advokátska kancelária so sídlom Námestie SNP 70/36, 960 01 Zvolen, proti žalovanému Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Trnavská cesta 82, 826 58 Bratislava, IČO: 36 062 235, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou MGA IURIS s.r.o., so sídlom Pri starej prachárni 10, 831 04 Bratislava, IČO: 47 233 028, o náhradu škody na zdraví, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 5.061,- Eur titulom bolestného s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 5.061,- Eur od 13.08.2011 do zaplatenia
z a m i e t a.

II. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 441,- Eur titulom sťaženia spoločenského uplatnenia s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 441,- Eur od 23.11.2010 do zaplatenia, v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 5.061,- Eur od 23.11.2010 do 12.08.2011 z a s t a
v u j e.

III. Žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi n e p r i z n á v a.

IV. Štát m á n á r o k na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 42 %.

V. Štát n e m á n á r o k na náhradu trov konania voči žalobkyňi.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 10.06.2011, ktorá bola doručená súdu dňa 13.06.2011 domáhala voči žalovanému zaplatenia náhrady za bolesť v sume 5.061,- Eur, náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 4.319,- Eur, náhrady straty na zárobku počas pracovnej neschopnosti v sume 3.400,83 Eur, všetko spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 12.780,83 Eur od 16.06.2010 do zaplatenia, tiež náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 15.11.2008 na ceste II/0692 v križovatke s cestou I/69 v km 6,931 pred mestom Sliach utrpela ťažké a závažné poškodenie zdravia a trvalé následky, taktiež hmotnú škodu, keď za túto škodu zodpovedá poľský prevádzkovateľ nákladného motorového vozidla X.: W.-XXXXA podľa § 427 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka o objektívnej zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov. Vo vzťahu k predmetnej dopravnej nehode bolo policajtom ODI OR PZ Zvolen dňa 15.11.2008 v zmysle § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona a nadväzne vznesené obvinenie voči vodičovi nákladného motorového vozidla DAF X.: W.-XXXXA s návesom X.: W.-XXXXA (ďalej len „nákladné motorové vozidlo“), ktorý je poľským štátnym občanom. Vyšetrowanie bolo ďalej vedené na OR PZ ÚJKP

Zvolen pod sp.zn. ČVS: ORP-915/OVK-ZV-2008 BO s tým, že vec bola na ďalšie trestné stíhanie voči konkrétnej osobe, vodičovi poľského nákladného motorového vozidla odovzdaná príslušným orgánom Poľskej republiky. K dopravnej nehode došlo tak, že vodič nákladného motorového vozidla Z. V. V., W.. XX.XX.XXXX, F. F., M. XC/X, T. C., spôsobil túto dopravnú nehodu tak, že v predmetnej križovatke odbočoval z hlavnej cesty vľavo, pričom v čase odbočovania nedal prednosť a ohrozil protiidúceho vodiča osobného motorového vozidla zn. ŠKODA 110R, X.: F. XXX E., ktoré viedol vodič K. Q., ktorý jazdil v smere od Sliača na Zvolen a ktorý v snahe vyhnúť sa zrážke s návesom kamiónu strhol riadenie svojho motorového vozidla vľavo, kde došlo ku zrážke s protiidúcim osobným motorovým vozidlom zn. ŠKODA Fabia X.: A. XXX F., ktoré viedol vodič K.. R. Y.. Obvinený Z. V. V. porušil tak dôležitú povinnosť, ktorá mu bola uložená ustanovením § 18 ods. 4 Zákona č. 315/1996 Zb. o premávke na pozemných komunikáciách, v znení neskorších predpisov, následkom čoho došlo ku zraneniu osôb nachádzajúcich sa vo vozidlách, a to konkrétne i ona utrpela rozsiahle zranenia a to najmä vnútrotlbovú zlomeninu vonkajšieho kondylu píšľaly s posunutím úlomkov, krvácanie do ľavého kolena a povrchové odreniny na ľavom kolene a ruky s dobou práceneschopnosti 7-8 týždňov. Do zápisnice o výsluchu obvineného zo dňa 15.11.2008 Z. V. V. uviedol, že pracuje ako vodič kamiónu a v čase nehody šoféroval predmetné nákladné motorové vozidlo. K situácii uviedol, že predtým ako odbočil na križovatke pred obcou Sliač doľava, videl oproti idúce motorové vozidlo zn. ŠKODA zelenej farby. V domnení, že toto motorové vozidlo ide rovno smerom na Kováčovú, odbočil z hlavnej cesty doľava smerom na Kováčovú. Následne po odbočení počul pišťanie gúm a buchot a keď vyšiel von uvidel dva automobily, ktoré do seba narazili. Ďalej uviedol, že veľmi ľutuje čo sa stalo, že priznáva chybu a zanedbal svoju povinnosť dať prednosť v jazde. Zo zápisnice o výsluchu svedka poškodeného K. Q. zo dňa 31.03.2009 vyplýva, že na ceste z Banskej Bystrice do Terian na úseku cesty nachádzajúcom sa takmer bezprostredne za mestom Sliač, v križovatke na Zvolen, zrazu začal oproti idúci poľský kamión odbočovať z jeho pohľadu vľavo. Podľa slov svedka to vyzeralo tak, ako by sa jeho vodič v poslednej chvíli rozhodol odbočiť, pričom tento odbočovací manéver začal dosť prudko. Vošiel mu teda náhle do cesty keď on v snahe vyhnúť sa zrážke strhol volant doľava, čím sa dostal do protismeru a následne narazil do motorového vozidla ŠKODA Fabia, ktoré išlo smerom zo Zvolena na Sliač. Poistné krytie je v danom prípade dané Zákonom č. 381/2001 Z.z., v znení neskorších predpisov, ktorým sa ustanovuje rozsah a podmienky zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Podľa § 24 ods. 2 písm. d/ tohto zákona, kancelária poskytuje z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou cudzozemského motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba, ktorej zodpovednosť za túto škodu je poistená podľa § 16 ods. 1. Podľa § 24 ods. 3 tohto zákona, poškodený má právo uplatniť nárok na náhradu škody podľa ods. 2 proti kancelárii za rovnakých podmienok, za akých by mohol uplatniť nárok na náhradu škody proti poisťovateľovi podľa tohto zákona. Škodová udalosť v príčinnej súvislosti s touto dopravnou nehodou bola ňou oznámená Slovenskej kancelárii poisťovateľov, teda žalovanému dňa 10.12.2008 a zaevidovaná u neho pod číslom 43740. Súčasne si uplatnila u žalovaného okrem iného aj odškodnenie bolesti, odškodnenie sťaženia spoločenského uplatnenia ako aj náhradu za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti. Základné bolestné bolo u nej ustálené lekárskej posudkom MUDr. M. Turčana a MUDr. M. Kanianského zo dňa 30.06.2009 na celkový počet bodov 350 predstavujúcich (pri hodnote za jeden bod 14,46 Eur) sumu 5.061,- Eur. Základné sťaženie spoločenského uplatnenia bolo ustálené v lekárskej posudku MUDr. M. Turčana a MUDr. E. Bielika zo dňa 08.02.2010 na celkový počet bodov 290 predstavujúcich (pri hodnote 14,89 Eur za jeden bod) sumu 4.318,10 Eur (zaokrúhlene podľa § 5 ods. 2 Zákona č. 437/2004 Z.z., v znení neskorších predpisov, na najbližšie celé Eur nahor 4.319,- Eur). Ohľadom náhrady za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti jej bolo vydané potvrdenie o strate na zárobku počas PN, potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti od 15.11.2008 do 12.06.2009 a potvrdenie o nemocenských dávkach vyplatených Sociálnou poisťovňou. Výšku tohto nároku predbežne vyčíslila na sumu 3.400,83 Eur. Listom zo dňa 09.05.2011 jej žalovaný prostredníctvom ČSOB poisťovňa, a.s., so sídlom Vajnorská 100/B, 831 04 Bratislava, IČO: 31 325 416, ktorá zastupovala žalovaného pri likvidácii danej škody oznámil, že škodovú udalosť eviduje ako ukončenú, pričom odmieta pristúpiť k likvidácii náhrady škôd, ktoré vznikli v súvislosti s touto dopravnou nehodou zo dňa 15.11.2008 a to s odkazom na rozhodnutie prokuratúry v Poľskej republike o zastavení vyšetrovania tejto dopravnej nehody. Ona ako poškodená však nemala možnosť byť účastná žiadneho vyšetrovania realizovaného orgánmi Poľskej republiky, neobdržala v tomto smere žiadne opatrenia, vyrozumienia a rozhodnutia. Obdobne ani jej manžel Ivan Hámorský. Vyšetrovanie bez rešpektovania práv poškodených odporuje základným princípom Dohovoru o ochrane základných práv a ľudských slobôd. Okrem toho akékoľvek tvrdenia o tom, že nehodu nezavinil vodič poľského nákladného motorového vozidla nekorešponujú dôkazom a skutočnému stavu veci zistenému a zadokumentovanému orgánmi činnými v trestnom konaní na území SR. Odhladiadnu

od tohto práva zodpovednosť prevádzkovateľa cudzozemského motorového vozidla a nadväzne žalovaného za predmetnú nehodu a spôsobenú škodu bola a je daná. Jedná sa o objektívnu zákonnú zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Zodpovedným subjektom je prevádzkovateľ motorového nákladného vozidla DAF X.: W.-XXXXA L. W. X.: W.-XXXXA. Uvedená zodpovednosť ako osobitný druh zodpovednosti je postavená na princípe objektívnej zodpovednosti. Z týchto dôvodov podala žalobu voči žalovanému na súd.

2. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 16.08.2011, ktoré bolo doručené súdu dňa 18.08.2011 k žalobe uviedol, že ju žiada zamietnuť a súčasne žiadal nahradiť trovy V. U. M. T. T. W. Y. U. H. EČV: NO-4903A s návesom X.: W.-XXXXA, ktoré viedol vodič Z. V. V., ktoré bolo v rozhodnom čase poistené v spoločnosti TUIR WARTA S.A. (Poľská republika) pre prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, nebola priamou a bezprostrednou príčinou škody žalobkyne, ktorá jej mala vzniknúť pri dopravnej nehode dňa 15.11.2008. Z rozhodnutia o zastavení vyšetrovania Prokuratúry Rejonowej w Bytomiu (Poľská republika) zo dňa 30.09.2010 sp.zn. 3Ds.174/10 vedeného voči vodičovi nákladného motorového vozidla Z. V. V. (ktorým bolo zastavené trestné stíhanie voči menovanému) totiž vyplýva, že: „V predmetnom konaní bolo stanovené, že k nehode došlo v dôsledku nesprávneho zachovania sa vodiča vozidla zn. ŠKODA 110R. Preto sa nedá pripísať vina vodičovi sústavy vozidiel Z. V., pretože v jeho správaní nebolo spozorované porušenie zásad cestnej premávky, tým viac v príčinnej súvislosti medzi jeho pochybením a nehodou vozidiel ŠKODA 110R a ŠKODA ŠPZ A. XXXBT“. Z uvedeného rozhodnutia jednoznačne vyplýva nielen vinník dopravnej nehody, ale zároveň aj skutočnosť, že priamou a bezprostrednou príčinou stretu vozidiel nebola prevádzka nákladného motorového vozidla DAF s návesom. Preto žaloba nie je dôvodná. Z uvedeného rozhodnutia zároveň vyplýva, že príčinou stretu vozidiel ŠKODA 110R a ŠKODA Fabia bola prevádzka vozidla ŠKODA 110R, v ktorom sa viezla žalobkyňa a nesprávna technika jazdy vodiča tohto motorového vozidla K. Q., manžela žalobkyne. Vo vyjadrení žalovaný dodal, že orgány činné v trestnom konaní SR neustálili definitívnu príčinu vzniku dopravnej nehody, pri ktorej došlo k poškodeniu zdravia žalobkyne, ale celá vec bola odovzdaná na doriešenie orgánom činným v trestnom konaní v Poľskej republike. Až tieto definitívne ustálili príčiny dopravnej nehody a to už s uvedeným záverom. Ďalej vo vyjadrení poukázal na to, že keďže žalobkyňa bola prevádzateľkou jedného z motorových vozidiel, ktorých stretom došlo ku škode na jej zdraví, tak zodpovednosť za je vzniknutú škodu treba posúdiť podľa § 431 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak sa stretnú prevádzky dvoch alebo viacerých prevádzateľov a ak ide o vyporiadanie medzi týmito prevádzateľmi, zodpovedajú podľa účasti na spôsobení vzniknutej škody. Žalobkyňa v rozhodnom čase bola bezpodielovou spoluvlastníčkou vozidla ŠKODA 110R spolu so svojim manželom K. Q., takže i prevádzateľkou tohto motorového vozidla. Preto zodpovednosť za vzniknutú škodu u žalobkyne treba právne posúdiť podľa citovaného zákonného ustanovenia. Ako vyplýva z uvedeného rozhodnutia Prokuratúry Rejonowej w Bytomiu (Poľská republika) zo dňa 30.09.2010 sp.zn. 3Ds.174/10, hlavnou príčinou dopravnej nehody bol spôsob prevádzky motorového vozidla ŠKODA 110R vedeného Ivanom Hámorským. Vodič vozidla ŠKODA Fabia R. Y. nemal pritom žiadnu možnosť zabrániť stretu vozidiel a prevádzka tohto vozidla nebola žiadnou príčinou škody vzniknutej žalobkyne. Pokiaľ ide o nákladné motorové vozidlo DAF s návesom, tak k jeho priamemu stretu so žiadnym z ostatných vozidiel nedošlo. Okrem toho, že žalovaný namietal zodpovednosť za škodu, vzniesol i námietku premlčania niektorých čiastkových nárokov žalobkyne na náhradu škody. Podľa neho žalobkyňa nárok na náhradu škody na zdraví z titulu bolestného uplatnila po uplynutí premlčacej doby upravenej v § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku žalobkyňou na náhradu škody na zdraví z titulu bolestného. Ako vyplýva zo žiadosti žalobkyne zo dňa 01.06.2009 o náhradu škody adresovanej likvidačnému zástupcovi SR, tak žalobkyňa už v tomto čase vedela o osobe, ktorá za jej spôsobenú škodu zodpovedá a o tom, kto je poisťovateľom tejto osoby zo zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Prílohou tohto listu žalobkyne zo dňa 01.06.2009 bol aj znalecký posudok č. 36/2009 vyhotovený MUDr. J. Gregom, predmetom ktorého bolo okrem iného aj bodové ohodnotenie bolestného u žalobkyne, ktoré bolo ustálené na 350 bodov. Porovnaním tohto znaleckého posudku so znaleckým posudkom vypracovaným MUDr. M. Turčanom a MUDr. M. Kanianským zo dňa 30.06.2009, ktorý žalobkyňa pripojila k žalobe, možno zistiť, že obidve ohodnotenia bolestného u žalobkyne sú identické. Preto možno uzatvoriť, že žalobkyňa sa o rozsahu svojho nároku na bolestné dozvedela už zo znaleckého posudku MUDr. J. Gregu a to pred 01.06.2009, keď tento ako prílohu listu zo dňa 01.06.2009 zaslala likvidačnému zástupcovi poisťovateľa v SR. Nárok na náhradu tejto škody uplatnila žalobkyňa na súde až dňa 13.06.2011, t.j. po uplynutí premlčacej doby podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď potom tento jej nárok je premlčaný. Žalovaný ďalej vzniesol námietku premlčania i ohľadne nároku žalobkyne na náhradu straty na zárobku počas trvania jej dočasnej

práceschopnosti. So žalobkyňou predloženého potvrdenia o pracovnej neschopnosti č. 231727, ďalej z potvrdenia o jej príjme zo dňa 30.05.2011 a z potvrdenia o strate na zárobku zo dňa 22.07.2009 vyplýva, že žalobkyňa bola dočasne pracovne neschopná v dôsledku poškodenia zdravia pri dopravnej nehode do dňa 12.06.2009. Teda žalobkyňa sa dňa 12.06.2009 dozvedela o výške náhrady za stratu na zárobku počas trvania jej dočasnej práceneschopnosti (o osobe zodpovednej za túto škodu sa dozvedela pred dňom 01.06.2009). Aj tento nárok potom žalobkyňa uplatnila na súde dňa 13.06.2011 po uplynutí premlčacej doby upravenej v § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá je dvojročná, pričom ide o tzv. subjektívnu premlčaciu dobu. Aj ohľadne tohto nároku vzniesol námietku premlčania. Navyše poukázal na to, že žalobkyňa tento nárok vyčíslila nesprávne. Žalobkyni nevznikol pri škode na zdraví nárok na náhradu za stratu na zárobku počas trvania PN vo výške uvedenej v potvrdení o príjme jej zamestnávateľa zo dňa 30.05.2011 ako sa nesprávne žalobkyňa domnieva, ale tento nárok jej vznikol vo výške výlučne úrazového príplatku podľa § 85 a nasl. Zákona č. 461/2003 Z.z.. Vychádzajúc z potvrdenia o strate na zárobku počas PN u žalobkyne zo dňa 22.07.2009, Sociálna poisťovňa určila výšku vymeškanieho základu žalobkyne na sumu 574,8411 SK/1 deň (po prepočte konverzným kurzom 19,0812 Eur). V súlade s § 446 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k § 85 a nasl. Zákona č. 461/2003 Z.z., potom výška nároku žalobkyne na náhradu za stratu na zárobku počas trvania jej PN je 30.697,- SK, po prepočte konverzným kurzom 1.018,95 Eur. Preto tento nárok žalobkyne nie je z časti dôvodný ani do rozsahu nároku vyčísleného do sumy 2.381,88 Eur. Žalobkyňa pritom nesprávne vyčíslila aj svoj údajný nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia. Pri svojom výpočte vychádzala z hodnoty jedného bodu vo výške 14,89 Eur. Takáto výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia bola ustanovená Opatrením Ministerstva zdravotníctva SR č. 21/2010 (zverejneného v zbierke zákonov Oznámením č. 236/2010 Z.z.) pre rok 2010. Žalobkyňa však nepreukázala, že by jej nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vznikol až v roku 2010. Posudok o sťažení spoločenského uplatnenia možno vydať po ustálení zdravotného stavu, pričom Zákon č. 437/2004 Z.z., v znení neskorších predpisov, predpokladá, že k ustáleniu zdravotného stavu v rozsahu potrebnom na ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia dôjde po uplynutí jedného roka. V tomto prípade došlo k poškodeniu zdravia žalobkyne dňa 15.11.2008, preto možno odôvodnene predpokladať, že zdravotný stav žalobkyne bol v rozsahu potrebnom na ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia ustálený v roku 2009. Pre rok 2009 bola výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia stanovená Opatrením Ministerstva zdravotníctva SR č. 26/2009 (zverejneného v zbierke zákonov Oznámením č. 172/2009 Z.z.) na 14,46 Eur/1 bod. Teda pri sťažení spoločenského uplatnenia žalobkyne ohodnoteného 290 bodmi, výška tejto náhrady predstavuje sumu 4.194,- Eur, žalobkyňa však uplatňuje tento nárok vo výške 4.319,- Eur. Zo všetkých týchto dôvodov žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

3. Žalobkyňa pred začatím prvého pojednávania vo veci samej dňa 23.02.2012 ústne do zápisnice o pojednávaní vzala späť žalobu v časti o zaplatenie sumy 2.381,88 Eur titulom náhrady straty na zárobku počas pracovnej neschopnosti. O tomto jej procesnom návrhu súd rozhodol uznesením sp.zn. 14C/104/2011-152 zo dňa 23.02.2012, keď konanie v tejto časti zastavil ešte podľa § 96 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.10.2012.

4. Predmetom žaloby po tomto čiastočnom späťvzatí žaloby zostal nárok žalobkyne voči žalovanému na zaplatenie sumy 10.398,95 Eur s príslušenstvom z titulu náhrady škody na zdraví, konkrétne sumy 5.061,- Eur titulom náhrady bolestného, sumy 4.319,- Eur titulom náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia a sumy 1.018,95 Eur titulom náhrady straty na zárobku počas pracovnej neschopnosti s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 12.780,83 Eur od 16.06.2010 do zaplatenia.

5. Žalobkyňa dňa 03.12.2015 vzala späť žalobu i v ďalšej časti, a to v časti žalovaného príslušenstva, úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 12.780,83 Eur od 16.06.2010 do 22.11.2010. O tomto jej procesnom návrhu súd rozhodol rozsudkom sp.zn. 14C/104/2011-642 zo dňa 03.12.2015, ktorým konanie v tejto časti zastavil ešte podľa § 96 ods. 1 a ods. 2 OSP, keď v tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 09.08.2017.

6. Po tomto ďalšom čiastočnom späťvzatí žaloby zostal predmetom nároku žalobkyne čo do príslušenstva nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 12.780,83 Eur od 23.11.2010 do zaplatenia.

7. Nakoľko žalobkyňa po čiastočnom späťvzatí žaloby čo do sumy 2.381,88 Eur nevzala žalobu späť aj v časti žalovaného príslušenstva z tejto sumy, súd potom jej žalobu v časti žalovaného príslušenstva

z tejto sumy, t.j. úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.381,88 Eur od 23.11.2010 do zaplatenia zamietol rozsudkom sp.zn. 14C/104/2011-642 zo dňa 03.12.2015, ktorý v tejto časti nadobudol právoplatnosť dňa 09.08.2017.

8. O zvyšujúcom nároku žalobkyne na zaplatenie sumy 10.398,95 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 23.11.2010 do zaplatenia (5.061,- Eur titulom náhrady bolestného, 4.319,- Eur titulom náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, 1.018,95 Eur titulom náhrady straty na zárobku počas PN) súd rozhodol rozsudkom sp.zn. 14C/104/2011-642 zo dňa 03.12.2015 tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni titulom bolestného sumu 4.680,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 13.08.2011 do zaplatenia, titulom sťaženia spoločenského uplatnenia sumu 3.878,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 13.08.2011 do zaplatenia, titulom straty na zárobku počas práceneschopnosti sumu 1.018,95 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 13.08.2011 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, tiež rozhodol o trovách konania strán sporu tak, že žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania v sume 5.519,49 Eur na účet jej právneho zástupcu, tiež do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti nárok žalobkyne zamietol, keď zamietol nárok žalobkyne na zaplatenie sumy 381,- Eur titulom bolestného s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 23.11.2010 do zaplatenia, zamietol nárok žalobkyne na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 4.680,- Eur od 23.11.2010 do 12.08.2011, ďalej namietol nárok žalobkyne na zaplatenie sumy 441,- Eur titulom sťaženia spoločenského uplatnenia s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 23.11.2010 do zaplatenia, ďalej zamietol nárok žalobkyne na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.878,- Eur od 23.11.2010 do 12.08.2011 a ďalej zamietol nárok žalobkyne na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.018,95 Eur od 23.11.2010 do 12.08.2011. Ako súd už dôvodí vyššie, týmto rozsudkom zastavil konanie v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 12.780,83 Eur od 16.06.2010 do 22.11.2010 zamietol žalobu v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.381,88 Eur od 23.11.2010 do zaplatenia. O uplatnených nárokoch žalobkyne súd rozhodol po tom, čo na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že za škodu ktorá vznikla žalobkyni pri dopravnej nehode a príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 15.11.2008 zodpovedá poľský štátny I.E. Z. V. J., W.. XX.XX.XXXX, ktorý ako vodič nákladného motorového vozidla DAF s návesom odbočujúci vľavo porušil dopravný právny predpis, keď pri odbočovaní vľavo nedal prednosť v jazde protiidúcemu motorovému vozidlu ŠKODA 110R. Porušil tým § 18 ods. 4 prvá veta Zákona č. 315/1996 Z.z., o premávke na pozemných komunikáciách, v znení neskorších predpisov, ktorý bol platný a účinný v čase dopravnej nehody. Tento vodič nákladného motorového vozidla DAF s návesom uskutočnil odbočovací manéver na križovatke takým spôsobom, že vodič vozidla ŠKODA 110R Ivan Hámorský by nedokázal pri správnej technike jazdy zabrániť nehode ani pri maximálnom možnom spomalení, a to ani priestorovo, ani časovo. Vytvoril tak vozidlu ŠKODA 110R prekážku z technického hľadiska náhlu, vyvolal kolíziu situáciu a zároveň ostatným účastníkom dopravnej nehody včítane K.. R. Y. znemožnil zabrániť dopravnej nehode. Ďalej súd ustálil, že žalobkyni ako spolujazdkyni v motorovom vozidle ŠKODA 110R vznikla v súvislosti s touto dopravnou nehodou zo dňa 15.11.2008 škoda za ktorú zodpovedá žalovaný s poukazom na § 24 ods. 2 písm. d/ a § 24 ods. 3 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov. Po takomto ustálení základu nároku čo do zodpovednosti za škodu potom prvoinštančný súd rozhodol o jednotlivých nárokoch žalobkyne tak, ako už dôvodí rozsudkom sp.zn. 14C/104/2011-642 zo dňa 03.12.2015. Na námietku žalovaného ohľadne premlčania nároku žalobkyne na odškodnenie bolesti a na odškodnenie straty na zárobku počas PN neprihliadol, vyhodnotil ju ako nedôvodnú. Po ustálení výšky jednotlivých nárokov žalobkyne ich priznal tak, ako už dôvodí súd v tomto rozsudku.

9. Na odvolanie žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp.zn. 14C/104/2011-642 zo dňa 03.12.2015 Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací rozsudkom sp.zn. 12Co/232/2016-733 zo dňa 29.06.2017 rozsudok prvoinštančného súdu v časti výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni titulom straty na zárobku počas pracovnej neschopnosti sumu 1.018,95 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 13.08.2011 do zaplatenia potvrdil, rozsudok prvoinštančného súdu v časti výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni titulom bolestného sumu 4.680,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 13.08.2011 do zaplatenia, v časti výroku, ktorým v prevyšujúcej časti ohľadne bolestného s príslušenstvom a sťaženia spoločenského uplatnenia s príslušenstvom žalobu zamietol a v časti závislého výroku o trovách prvoinštančného konania rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vec mu vrátil v tomto rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie žalobkyne voči časti výroku, ktorým uložil

prvoinštančný súd povinnosť žalovanému zaplatiť žalobkyňi titulom bolestného sumu 4.680,- Eur a titulom sťaženia spoločenského uplatnenia sumu 3.878,- Eur odmietol. V tomto rozsudku odvolací súd nevytkol prvoinštančnému súdu ustálenie zodpovednosti za škodu, ani zodpovedného subjektu za škodu, stotožnil sa so záverom prvoinštančného súdu pokiaľ ide o nárok žalobkyne na stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti, stotožnil sa s ustálením výšky tohto nároku, ako i s vyhodnotením prvoinštančným súdom, že námietka žalovaného ohľadne premlčania tohto nároku žalobkyne nie je dôvodná. Nestotožnil sa so záverom prvoinštančného súdu ohľadne vyhodnotenia námietky premlčania vznesenej žalovaným voči nároku žalobkyne na bolestné. Odvolací súd v tejto súvislosti poukázal na to, že v konaní boli doložené dve ohodnotenia bolesti žalobkyne s totožným obsahom týkajúcich sa položiek i počtu bodov (350) bolestného, keď z uvedeného je možné podľa odvolacieho súdu vyvodiť jediný záver, že žalobkyňa sa dozvedela o bolestnom už v trestnom konaní zo znaleckého posudku MUDr. Jaroslava Gregu č. 36/2009 zo dňa 14.04.2009, pričom nemohlo ísť o neustálený zdravotný stav žalobkyne ohľadne položky: a/ 195d vnútrokĺbna zlomenina obidvoch kondylov píšťaľy s posunom úlomkov v počte bodov 130 prihladnúc na zvýšenie na dvojnásobok o 130 bodov za bolestivý spôsob liečby a operačný výkon, t.j. celkom 260 bodov, b/ 197b zlomenina ihlice úplná 40 bodov, c/ 76 pomliaždenie hrudnej steny 20 bodov, d/ 113c pomliaždenie oboch rúk 2 x 15 bodov, t.j. 30 bodov. Na plynutie subjektívnej doby na uplatnenie nároku na bolestné za tieto položky nemalo žiaden vplyv podľa odvolacieho súdu, že žalobkyňa absolvovala po vyhotovení znaleckého posudku MUDr. Jaroslava Gregu rehabilitačné liečenie, resp. bol vyhotovený ďalší lekársky posudok, pretože vznik bolesti, ktorá má byť odškodnená, predpokladá, že konkrétna bolesť dosiahla určitú fázu či intenzitu, ktorú je možné odškodiť, a teda vznik bolesti sa viaže k počiatku, kedy sa bolesť stala odškodniteľnou, pričom v zmysle zásad na hodnotenie bolesti pri určovaní bodového hodnotenia bolesti sa hodnotí jedine akútna fáza bolesti v zmysle § 9 ods. 1 Zákona č. 437/2004 Z.z., a nie fáza stabilizačná. V tejto súvislosti odvolací súd poukázal i na žiadosť žalobkyne adresovanú ČSOB Poistovni, a.s., so sídlom Bratislava, datovanú ku dňu 01.06.2009, v ktorej si žalobkyňa uplatnila nárok na bolestné vo výške 4.679,50 Eur na základe znaleckého posudku MUDr. Jaroslava Gregu č. 36/2009, keď prílohou tejto žiadosti bol i predmetný znalecký posudok. Pre správne vypořádanie sa s námietkou premlčania vznesenou žalovaným je ale potrebné ďalej podľa záverov odvolacieho súdu náležitým spôsobom zistiť, či žalobkyňa v rámci adhézneho konania si riadne uplatnila nárok na bolestné. Pri riešení otázky premlčania nároku v konaní o náhradu škody, ktorému predchádzalo adhézne konanie, je potrebné prihliadnuť i na tzv. spočívanie premlčania v súvislosti s uplatnením nároku na náhradu škody v trestnom konaní. Podľa ustanovenia § 112 Občianskeho zákonníka totiž premlčacia doba neplynie po dobu konania, v ktorom veriteľ svoje právo uplatnil, pokiaľ v tomto konaní riadne pokračuje. Inštitút tzv. spočívania plynutia premlčacej doby zabezpečuje nemožnosť premlčania práva počas doby, v ktorej sa účastník právneho vzťahu svojho práva domáha i v rámci trestného konania. Pokiaľ poškodený podá návrh v období, ktoré pripúšťa Trestný poriadok, je riadne podaný z hľadiska doby podania návrhu; aby však takýto návrh spĺňal náležitosti riadneho návrhu poškodeného na náhradu škody v adhéznom konaní a mal za následok spočívanie plynutia premlčacej doby, musí z neho byť zrejmé, z akých dôvodov, v akej výške a voči komu sa uplatňuje. Za riadne uplatnenie nároku preto súdna prax nepovažuje napríklad vyjadrenie poškodeného v tom smere, že sa pripája k trestnému konaniu s požiadavkou na náhradu škody, ako bude orgánmi činnými v trestnom konaní zistená. Úlohou Okresného súdu tak bude ohľadne tohto nároku nevyhnutné náležitým spôsobom sa vysporiadať so žalobkyňou uplatneným nárokom na náhradu škody na zdraví v zmysle týchto záverov odvolacieho súdu, keď uložil povinnosť odvolací súd súdu prvej inštancie zistiť, či žalobkyňa uplatnila nárok na bolestné riadne a včas v adhéznom konaní, či došlo k spočívaniu, resp. k uplynutiu premlčacej doby ohľadne bolestného v nadväznosti s riadnym (ne)uplatnením nároku na bolestné v adhéznom konaní, určí, kedy sa zdravotný stav žalobkyne ustálil v súvislosti s nárokom na sťaženie spoločenského uplatnenia, a to v závislosti od vyjadrenia lekára, pričom o výške nepremičaného nároku žalobkyne na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia rozhodne prvoinštančný súd aplikujúc správny právny predpis prihliadnúc na moment ustálenia zdravotného stavu žalobkyne, keď posúdenie otázky, kedy sa zdravotný stav žalobkyne ustálil závisí od vyjadrenia lekára. Doposiaľ z obsahu spisu podľa záverov odvolacieho súdu nie je možné vyvodiť, že k ustáleniu zdravotného stavu žalobkyne došlo až dňom 08.02.2010. V tomto smere zo strany žalobkyne nebol produkovaný žiaden relevantný dôkaz. Ďalej odvolací súd vytkol prvoinštančnému súdu, že výpočte bolestného a spoločenského uplatnenia aplikoval nesprávny právny predpis.

10. Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorým bol zrušený OSP (§ 473 Civilného sporového poriadku), v ktorom v prechodných ustanoveniach v § 470 ods. 1 je zakotvené, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom

nadobudnutia jeho účinnosti. V § 470 ods. 2 v prvej vete Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) sa uvádza, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. V zmysle § 470 ods. 1 CSP platí tento zákon aj na konanie v súdnej veci, ktoré sa začalo pred dňom nadobudnutia účinnosti CSP.

11. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

12. Po odvolacom konaní zostal predmetom sporu nárok žalobkyne na bolestné v sume 5.061,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 23.11.2010 do zaplatenia a nárok žalobkyne na sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 441,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 23.11.2010 do zaplatenia.

13. Po odvolacom konaní žalobkyňa ústne do zápisnice o pojednávaní zo dňa 30.01.2018 vzala späť žalobu v časti o zaplatenie sumy 441,- Eur z titulu odškodnenia sťaženia spoločenského uplatnenia s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 23.11.2010 do zaplatenia a v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 5.061,- Eur (bolestné) od 23.11.2010 do 12.08.2011. Žalovaný s týmto čiastočným späťvzatím žaloby súhlasil.

14. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

15. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

16. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatíu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

17. Nakoľko žalobkyňa po odvolacom konaní vzala žalobu v ďalšej časti späť, a nakoľko žalovaný s týmto čiastočným späťvzatím súhlasil, súd konanie v časti o zaplatenie sumy 441,- Eur titulom sťaženia spoločenského uplatnenia s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 23.11.2010 do zaplatenia a v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 5.061,- Eur (bolestné) od 23.11.2011 do 12.08.2011 podľa § 145 ods. 2 a podľa § 146 ods. 1 CSP zastavil.

18. Žalobkyňa vzala späť žalobu o zaplatenie sumy 441,- Eur titulom odškodnenia sťaženia spoločenského uplatnenia z dôvodu, že žalovaný jej toto plnenie poskytol, čo dokladovala listom zo dňa 08.11.2017, keď k plneniu došlo po odvolacom konaní.

19. Po čiastočnom späťvzatí žaloby po odvolacom konaní predmetom sporu zostal nárok žalobkyne na zaplatenie bolestného v sume 5.061,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 13.08.2011 do zaplatenia.

20. Žalovaný trval na vznesenej námietke premlčania ohľadne tohto nároku žalobkyne. Výška tohto nároku žalobkyne nebola medzi stranami konania sporná, žalovaný trval však na obrane, že tento nárok žalobkyne je premlčaný.

21. Ako spornú otázku po odvolacom konaní bolo súdom prvej inštancie posúdiť, či nárok žalobkyne na bolestné je premlčaný, alebo tento nárok nie je premlčaný.

22. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 - 110).

23. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

24. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

25. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

26. Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

27. Žalovaný v konaní namietal, že tento nárok žalobkyne na odškodnenie bolesti je v celom rozsahu premlčaný v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe, pretože žalobkyňa sa o spôsobenej škode na zdraví, ktorou sa odškodňuje utrpená bolesť a o osobe, ktorá za ňu zodpovedá, dozvedela pred 01.06.2009. Žalobkyňa už listom zo dňa 01.06.2009 označeným ako Žiadosť o náhradu za rozsah zranení a bolestné pri dopravnej nehode, ktorý bol doručený ČSOB poisťovňa, a.s., Bratislava dňa 05.06.2009, ktorá bola poverená likvidáciou danej poistnej udalosti, uplatnila nárok na odškodnenie bolestného v príčinnej súvislosti s touto dopravnou nehodou. Ako prílohu tohto listu pripojila znalecký posudok č. 36/2009 vypracovaný znalcom MUDr. Jaroslavom Gregom zo dňa 14.04.2009, ktorý bol vypracovaný pre potreby vyšetrovacieho konania. Tento znalecký posudok ohodnocuje vytrpenú bolesť žalobkyne totožne s ohodnotením bolestného žalobkyne vykonaného lekárskeho posudkom MUDr. Miroslava Turčana a MUDr. Milana Kanianského zo dňa 30.06.2009. Obidve tieto ohodnotenia sú identické. Preto podľa neho možno uzatvoriť, že žalobkyňa sa o rozsahu svojho nároku na bolestné dozvedela už zo znaleckého posudku MUDr. Jaroslava Gregu, čo bolo pred dňom 01.06.2009, keď pred týmto dňom sa dozvedela i o osobe, ktorá zodpovedá za túto škodu, keď v liste zo dňa 01.06.2009 označenom ako „Žiadosť...“ uvádza, že dopravnú nehodu zapríčinil vodič poľského kamióna Z. V. V., W.. XX.XX.XXXX, F. M. XC/a, T. C.. Čiže pred dňom 01.06.2009 žalobkyňa mala vedomosť i o osobe, ktorá zodpovedá za túto škodu.

28. Jednotlivé nároky na náhradu škody na zdraví sú samostatnými nárokmi (strata na zárobku po dobu pracovnej neschopnosti, nárok na bolestné, nárok za sťaženie spoločenského uplatnenia). Začiatok ich plynutia je stanovený okamihom, kedy sa poškodený dozvie o škode a zodpovednej osobe. Ide o tzv. subjektívnu premlčaciu dobu, pričom objektívna premlčacia doba sa v prípade nároku na náhradu škody na zdraví neuplatňuje.

29. Ustanovenie § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, upravuje pri práve na náhradu škody dvojročnú subjektívnu premlčaciu dobu, ktorá plynie odo dňa, keď sa poškodený dozvie o vzniknutej škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Toto zákonné ustanovenie viaže premlčanie práva uplynutím subjektívnej premlčacej doby na podmienku vedomosti poškodeného o vzniknutej škode a o škodcovi t.j. osobe, ktorá sa vzniknutú škodu zodpovedá. Nestačí samotný predpoklad, či možnosť dozvedieť sa o škode a o osobe, ktorá za vzniknutú škodu zodpovedá. Pri splnení týchto predpokladov poškodený môže svoj nárok na náhradu škody uplatniť na súde. Vedomosť poškodeného o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, ako predpoklady začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby musia byť splnené kumulatívne. O tom, kto za škodu zodpovedá, sa poškodený dozvie vtedy, keď zistí skutkové okolnosti rozhodujúce pre vymedzenie zodpovedného subjektu. O škode sa poškodený dozvie vtedy, keď zistí skutkové okolnosti, z ktorých možno vyvodiť vznik škody a orientačne (približne) aj jej rozsah tak, aby bolo možné prípadne aj určiť aspoň približne výšku škody v peniazoch. Zákon však v tomto smere nepredpokladá nespochybniteľnú istotu pri určení osoby zodpovednej za vznik škody. Naisto možno zodpovednosť určitej osoby zistiť až na základe dokazovania v súdnom konaní, teda v konaní pri už uplatnení nároku na súde. Znalosť poškodeného o osobe škodcu sa viaže na okamih, kedy získal informáciu, na základe ktorej si môže urobiť úsudok o tom, ktorá konkrétna osoba zodpovedá za škodu. Tomu zodpovedá aj inštitút tzv. spočívania plynutia premlčacej doby (§ 112 Občianskeho zákonníka), keď od okamihu uplatnenia nároku na náhradu škody na súde alebo inom príslušnom orgáne premlčacia doba neplynie, a to vo vzťahu k osobe, voči ktorej sa vedie konanie. To aj platí aj v prípade uplatnenia nároku na náhradu škody v trestnom konaní, keď súd v neskoršom civilnoprávnom konaní o náhrade škody, ktorému predchádzalo adhézne konanie, k prípadnej námietke premlčania skúma, či nárok na náhradu škody bol v trestnom konaní riadne uplatnený a či poškodený riadne pokračoval v adhéznom konaní (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 25Cdo 871/2002 zo dňa 30.09.2003).

30. V prípade nároku na odškodnenie bolesti (§ 444 Občianskeho zákonníka) poškodený sa dozvie o škode v čase, kedy možno objektívne vykonať bodové ohodnotenie bolesti. Od tohto okamihu plynie subjektívna premlčacia doba. Výška bodového ohodnotenia bolestného vyplýva z lekárskeho posudku.

31. Žalobkyňa v konaní uplatnila nárok na odškodnenie bolesti voči žalovanému na súde dňa 13.06.2011 podanou žalobou v zmysle bodového ohodnotenia lekárskeho posudkom MUDr. M. Turčana a MUDr. M. Kanianského zo dňa 30.06.2009 (č.l. 16 spisu), na celkový počet bodov 350 predstavujúcich (pri hodnote za jeden bod 14,46 Eur) sumu 5.061,- Eur. Z vykonaného dokazovania ale vyplynulo, že tomuto lekárskeho posudku predchádzal lekársky posudok MUDr. Jaroslava Gregu č. 36/2009 zo dňa 14.04.2009 (č.l. 40-71 spisu), ktorý bol vykonaný v trestnom konaní, konkrétne vo vyšetrovacom konaní vedenom Okresným riaditeľstvom PZ vo Zvolene, Úrad justičnej a kriminálnej polície PZ Zvolen sp.zn. ČVS:ORP-915/OVK-ZV-2008, týkajúci sa ohodnotenia bolestného žalobkyne s totožným identickým obsahom pokiaľ ide o jednotlivé položky bolesti, ako i počet bodov, teda s identickým obsahom ako to bolo v prípade lekárskeho posudku od ktorého žalobkyňa odvodila nárok v konaní na bolestné, teda lekárskeho posudku MUDr. Turčana a MUDr. Kanianského zo dňa 30.06.2009. V súvislosti s týmito dvomi lekárskeho posudkami žalobkyne na bolestné zaujal právny názor už odvolací súd vo svojom rozsudku sp.zn. 12Co/232/2016, ktorý ustálil, že za stavu, kedy boli vypracované dve ohodnotenia bolesti žalobkyne s totožným obsahom týkajúcich sa položiek i počtu bodov (350) bolestného je možné vyvodiť jediný záver, že žalobkyňa sa dozvedela o bolestnom už v trestnom konaní zo znaleckého posudku MUDr. Jaroslava Gregu č. 36/2009 zo dňa 14.04.2009, pričom nemohlo ísť o neustálený zdravotný stav žalobkyne ohľadne ohodnocovaných položiek, keď na plynutie subjektívnej doby na uplatnenie nároku na bolestné u žalobkyne za jednotlivé položky nemalo žiaden vplyv, že žalovaná absolvovala po vyhotovení tohto znaleckého posudku MUDr. Jaroslava Gregu rehabilitačné liečenie, resp. bol vyhotovený ďalší lekársky posudok, pretože vznik bolesti, ktorá má byť odškodnená predpokladá, že konkrétna bolesť dosiahla určitú fázu či intenzitu, ktorú je možné odškodiť, a teda vznik bolesti sa viaže k počiatku, kedy sa bolesť stala odškodniteľnou, pričom v zmysle zásad na hodnotenie bolesti pri určovaní bodového hodnotenia bolesti sa hodnotí jedine akútna fáza bolesti, tak ako to vyplýva z § 9 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z., o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, a nie fáza stabilizačná. Byť viazaný týmto právnym názorom odvolacieho súdu, prvoinštančný súd pri svojom opätovnom rozhodnutí o nároku žalobkyne na odškodnenie bolesti nemohol inak uzavrieť, len tak, že žalobkyňa sa dozvedela o bolestnom už v trestnom konaní zo znaleckého posudku MUDr. Jaroslava Gregu č. 36/2009 zo dňa 14.04.2009, pričom nemohlo ísť o neustálený zdravotný stav žalobkyne ohľadne položky: a/ 195 d vnútorkĺbna zlomenina obidvoch kondylov píšľaly s posunom úlomkov v počte bodov 130 prihladnuc na zvýšenie na dvojnásobok o 130 bodov za bolestivý spôsob liečby a operačný výkon, t.j. celkom 260 bodov, b/ 197 b zlomenina ihlice úplná 40 bodov, c/ 76 pomliaždenie hrudnej steny 20 bodov, d/ 113 c pomliaždenie oboch rúk 2 x 15 bodov, t.j. 30 bodov, ktoré totožné položky bolesti s rovnakým počtom bodov boli ohodnotené i lekárskeho posudkom MUDr. Turčana a MUDr. Kanianského zo dňa 30.06.2009.

32. Žalobkyňa tak mala vedomosť o škode za bolesť najneskôr zo znaleckého posudku MUDr. Jaroslava Gregu č. 36/2009 zo dňa 14.04.2009. Z pripojeného vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva PZ vo Zvolene, Úrad justičnej a kriminálnej polície PZ Zvolen sp.zn. ČVS:ORP-915/OVK-ZV-2008 síce nevyplýva, kedy znalecký posudok MUDr. Jaroslava Gregu zo dňa 14.04.2009 bol žalobkyňi doručený, avšak nepochybne žalobkyňa týmto znaleckým posudkom disponovala ku dňu 01.06.2009 keď listom zo dňa 01.06.2009 požiadala žalovaného prostredníctvom povereného likvidátora, ktorým bola ČSOB Poisťovňa, a.s., Bratislava o náhradu škody z titulu bolestného, ktorý list bol likvidátorovi doručený dňa 05.06.2009, pričom k tomuto listu pripojila znalecký posudok č. 36/2009 MUDr. Jaroslava Gregu zo dňa 14.04.2009 v zmysle ktorého požiadala o odškodnenie bolesti.

33. Za deň zistenia bolesti nemožno bez ďalšieho považovať síce deň vyhotovenia posudku o bolestnom, lebo posudok len deklaruje vytrpenú a zistenú bolesť (rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Co 509/2006 zo dňa 28.11.2007), avšak v posudzovanom prípade po vyhotovení znaleckého posudku MUDr. Jaroslava Gregu č. 36/2009 zo dňa 14.04.2009, hoci žalobkyňa bola PN po dopravnej nehode ešte do dňa 12.06.2009 a to od dopravnej nehody, teda odo dňa 15.11.2008 nepretržite a nastúpila do práce dňa 15.06.2009, a od 14.04.2009 teda od vyhotovenia znaleckého posudku MUDr. Jaroslava Gregu sa podrobila rehabilitačnému liečeniu v Národnom rehabilitačnom centre Kováčová, o čom svedčí lekárska správa z tohto Národného rehabilitačného centra Kováčová zo dňa 25.05.2009, keď žalobkyňa sa podrobila tejto liečbe do 25.05.2009 odo dňa 22.04.2009, v súlade so záverom odvolacieho súdu súd uzatvára, že na plynutie subjektívnej doby na uplatnenie nároku na bolestné nemalo žiaden vplyv, že žalobkyňa absolvovala tento rehabilitačný pobyt resp. rehabilitačné liečenie. V zmysle zásad na hodnotenie bolesti pri určovaní bodového hodnotenia bolesti sa totiž hodnotí jedine akútna fáza bolesti v

zmysle už citovaného ustanovenia § 9 ods. 1 Zákona č. 437/2004 Z.z., a nie fáza stabilizačná. Napokon o tom, že išlo o fázu stabilizačnú svedčí i lekársky posudok MUDr. Turčana a MUDr. Kanianského zo dňa 30.06.2009, teda vyhotovený po tom, čo žalobkyňa absolvovala tento rehabilitačný pobyt, pričom ani z tohto lekárskeho posudku nevyplýva, že by žalobkyňa počas tejto rehabilitačnej liečby trpela akútnou fázou bolesti, keďže tento lekársky posudok je úplne totožný s lekárskeým posudkom MUDr. Jaroslava Gregu.

34. Na závere súdu o tom, že žalobkyňa sa dozvedela a nadobudla vedomosť o škode z titulu bolestného už zo znaleckého posudku č. 36/2009 MUDr. Jaroslava Gregu zo dňa 14.04.2009 najneskôr dňa 01.06.2009 nemení nič odborné vyjadrenie č. 6/2017 znalca v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia MUDr. Martina Holasa zo dňa 18.10.2017, ktoré predložila po odvolacom konaní na dôkaz žalobkyňa, pretože z tohto odborného vyjadrenia vyplýva jedine to, že ustálenie zdravotného stavu za účelom hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia u žalobkyne bolo možné stanoviť na deň 15.11.2009 t.j. jeden rok po úraze, ktorú skutočnosť však žalovaný v konaní nenamietal, vo vzťahu k nároku na odškodnenie sťaženia spoločenského uplatnenia žalovaný v konaní námietku premlčania nevzniesol, napokon počas súdneho konania nárok na sťaženie spoločenského uplatnenia u žalobkyne odškodnil v plnej výške. V tomto odbornom vyjadrení síce znalec uvádza, že v lekárskej správe MUDr. M. Turčana zo dňa 05.06.2009 sa uvádza pretrvávajúce určité objektívne ťažkosti u žalobkyne (pohyblivosť kolena vľavo s ľahkým obmedzením, s nestabilitou kolena, bolestivosť a obmedzenie pohyblivosti druhého prsta pravej ruky) pričom bola doporučená ďalšia liečba takže zdravotný stav k tomuto dátumu u žalobkyne nebol ustálený, ale žalobkyňa sa už ďalšej lekárskej kontroly v súvislosti s posudzovaným úrazom nezúčastnila. Lekárska správa MUDr. M. Turčana zo dňa 05.06.2009 bola súčasťou spisu i pred odvolacím konaním, z tejto lekárskej správy nevyplýva, že by v tomto čase žalobkyňa trpela akútnou fázou bolesti v súvislosti s dopravnou nehodou, tak ako má na mysli ustanovenie § 9 ods. 1 Zákona č. 437/2004 Z.z., keďže ďalšej lekárskej kontroly sa už nezúčastnila, a vzhľadom na doporučenú liečbu v tejto lekárskej správe (šetrenie ľavej dolnej končatiny, lokálna liečba pravej ruky, spevňovanie kolena pri záťaži, individuálne cvičenie) možno mať za to, že v tomto čase u žalobkyne išlo už o fázu liečenia po vytrpenom úraze a vytrpenej bolesti v súvislosti s dopravnou nehodou. Táto lekárska správa nemá vplyv na ustálenie a odznenie akútnej fázy bolesti u žalobkyne, ktorá nepochybne v príčinnej súvislosti s úrazom, ktorý utrpela pri dopravnej nehode odznela ku dňu vyhotovenia znaleckého posudku MUDr. Jaroslava Gregu č. 36/2009 zo dňa 14.04.2009. S námietkou žalovaného voči tomuto odbornému vyjadreniu prezentovanou vo vyjadrení žalovaného zo dňa 08.12.2017 sa súd stotožnil, keď so stotožnením ustálenia zdravotného stavu z hľadiska vytrpenej bolesti s ukončením liečby u žalobkyne tak ako bolo prezentované v tomto odbornom vyjadrení, nemožno súhlasiť, pretože ukončenie liečby je z hľadiska nároku na náhradu škody na zdraví, ktorá sa odškodňuje náhradou za bolesť právne bez významu. Navyše z odborného vyjadrenia nevyplýva, že by po dni 01.06.2009 žalobkyňa v súvislosti s úrazom, ktorý utrpela pri dopravnej nehode trpela akútnou formou bolesti, posledná lekárska správa je zo dňa 05.06.2009, táto svedčí o prebiehajúcej liečbe u žalobkyne, keď ďalšej liečby tak ako vyplynulo z vykonaného dokazovania sa žalobkyňa nezúčastnila. Preto nebolo dôvodné vykonať dôkaz znaleckým dokazovaním za účelom posúdenia kedy došlo k ustáleniu zdravotného stavu žalobkyne z hľadiska vytrpenej bolesti spôsobenej poškodením zdravia, ktorý z opatrnosti navrhol žalovaný, keď tento dal na zváženie vykonanie tohto dôkazu vzhľadom k prezentovanému názoru odvolacieho súdu v tejto veci. Pokiaľ odborné vyjadrenie MUDr. Holasa ustalať zdravotný stav u žalobkyne za účelom hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia na deň 15.11.2009, t.j. jeden rok po úraze, s týmto sa žalovaný stotožnil, v konaní od počiatku túto skutočnosť nenamietal, námietku premlčania ohľadne tohto nároku nevzniesol a napokon počas súdneho konania po odvolacom konaní celý tento nárok žalobkyne uspokojil.

35. Ku dňu žiadosti žalobkyne adresovanej ČSOB Poistovni, a.s., Bratislava datovanej ku dňu 01.06.2009, ktorou si uplatnila nárok na bolestné na základe znaleckého posudku MUDr. Jaroslava Gregu č. 36/2009, žalobkyňa preukázateľne má vedomosť aj o osobe, ktorá za vzniknutú škodu zodpovedá, mala informácie na základe ktorých si mohla urobiť úsudok o osobe konkrétneho škodcu, keď už v tomto liste uviedla, že dopravnú nehodu zapríčinil vodič poľského kamióna Z. V. V., Wl. XX.XX.XXXX, F. M. XC/a, T. C., čiže najneskôr dňa 01.06.2009 žalobkyňa mala vedomosť i o osobe, ktorá za škodu zodpovedá.

36. Tým ku dňu 01.06.2009 boli kumulatívne splnené obidve podmienky ustanovené pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie nároku u žalobkyne na náhradu škody na zdraví z

titulu bolestného. Keďže žalobkyňa žalobu na súde podala dňa 13.06.2011, svoje právo na odškodnenie bolesti uplatnila po dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe na uplatnenie tohto nároku, a keďže žalovaný v konaní vzniesol námietku premlčania tohto práva žalobkyne, úspešne sa tento dovolal premlčania práva žalobkyne na odškodnenie nároku na náhradu škody na zdraví z titulu bolestného. Preto tento nárok nebolo možné priznať.

37. Pre správne vyporiadanie sa s námietkou premlčania vznesenou žalovaným podľa záverov odvolacieho súdu v tejto veci bolo ďalej povinnosťou prvoinštančného súdu náležitým spôsobom zistiť, či žalobkyňa v rámci adhézneho konania si riadne uplatnila nárok na bolestné, keď pri riešení otázky premlčania nároku v konaní o náhradu škody ktorému predchádzalo adhézne konanie je potrebné prihliadnuť i na tzv. spočívanie premlčania v súvislosti s uplatneným nárokom na náhradu škody v trestnom konaní. Podľa § 112 Občianskeho zákonníka totiž premlčacia doba neplynie po dobu konania, v ktorom veriteľ svoje právo uplatnil, pokiaľ v tomto konaní riadne pokračuje. Inštitút tzv. spočívania plynutia premlčacej doby zabezpečuje nemožnosť premlčania práva počas doby, v ktorej sa účastník právneho vzťahu svojho práva domáha i v rámci trestného konania.

38. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že vo vzťahu k predmetnej dopravnej nehode bolo vedené vyšetrovacie a trestné konanie, keď povereným príslušníkom PZ Okresného riaditeľstva PZ, Okresný dopravný inšpektorát Zvolen dňa 15.11.2008 uznesením Č.p.: ČVS:ORP-156/DI-ZV-2008 bolo v zmysle § 198 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona a nadväzne na toto uznesenie vznesené obvinenie voči vodičovi nákladného motorového vozidla DAF s návesom Z. V. V. uznesením Okresného riaditeľstva PZ Zvolen, Úradom justičnej a kriminálnej polície PZ Zvolen dňa 15.11.2008 ČVS:ORP-915/OVK-ZV-2008BO. Predmetná vyšetrovaná vec bola Okresnou prokuratúrou Zvolen listom č. 1Pv790/08-19 zo dňa 05.08.2009 postúpená so žiadosťou o prevzatie trestného stíhania príslušnému kompetentnému úradu Poľskej republiky, ktorým bola Prokuratúra v Bytomi. Trestná vec bola u nej vedená pod sp.zn. 3Ds.174/10. Táto dňa 30.09.2010 vydala v predmetnej veci uznesenie sp.zn. 3Ds.174/10 o zastavení predmetného vyšetrovacieho konania voči Z. V. V., keď toto uznesenie žalobkyňa napadla sťažnosťou. O tejto sťažnosti rozhodoval Obvodný súd v Bytomi II. Tento vydal uznesenie zo dňa 26.11.2012 sp.zn. II Kp154/12, ktorým túto sťažnosť žalobkyne ako poškodenej zamietol a uznesenie prokurátora Obvodnej prokuratúry v Bytomi o zastavení vyšetrovania zo dňa 30.09.2012 vo veci 3Ds.174/10 ponechal v platnosti. Toto uznesenie bolo žalobkyňi doručené v januári 2013. Vyššie uvedené skutočnosti vyplývajú z predmetných uznesení a napokon i zo spisov OR PZ, Úrad justičnej a kriminálnej polície Zvolen sp.zn. ČVS:ORP/915/OVK-ZV-2008, ako zo spisov Obvodnej prokuratúry v Bytomi sp.zn. 3Ds.174/10 a Obvodného súdu v Bytomi sp.zn. II Kp154/12, ktoré súd v rámci dokazovania zadovážil, pripojil a vykonal nimi dokazovanie. Ako vyplýva z pripojených spisov, žalobkyňa bola v predmetnej trestnej veci vypočutá dňa 31.03.2009 v konaní ČVS:ORP-915/OVK-ZV-2008 Okresného riaditeľstva PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície, Zvolen. Zo zápisnice o výsluchu žalobkyne ako svedka - poškodenej z tohto dňa vyplýva, že bola poučená, že bude vypočutá v trestnej veci obvineného Z. V. V., ktorý je stíhaný za prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona. Osobitne bola poučená podľa § 46 Trestného poriadku, keď vyhlásila, že žiada náhradu spôsobenej škody, a to za rozsah zranení a bolestné vo výške bodového ohodnotenia zranení stanovených znalcom - chirurgom. Z obsahu celého vyšetrovacieho spisu a následne trestného spisu vedeného poľskými justičnými orgánmi vyplýva, že žalobkyňa ako poškodenej v trestnom konaní až do jeho právoplatného zastavenia ďalej vypočutá nebola.

39. V zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 a ods. 2 Zákona č. 381/2001 Z.z., o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenej. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila.

40. Podľa § 24 ods. 2 písm. d/ Zákona č. 381/2001 Z.z., kancelária poskytuje z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou cudzozemského motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba, ktorej zodpovednosť za túto škodu je poistená podľa § 16 ods. 1.

41. Podľa § 24 ods. 3 Zákona č. 381/2001 Z.z., poškodený má právo uplatniť nárok na náhradu škody podľa odseku 2 proti kancelárii za rovnakých podmienok, za akých by mohol uplatniť nárok na náhradu škody proti poisťovateľovi podľa tohto zákona.

42. V povinnom zmluvnom poistení platí zásada, že poškodený môže náhradu škody spôsobenú prevádzkou motorového vozidla požadovať buď od poisteného škodcu, alebo od poisťovateľa (priamy nárok) pričom sa na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi vzťahuje rovnaká právna úprava ako na premlčanie nároku voči škodcovi. Poisťovateľ má pri uplatnení nároku poškodeného na náhradu škody rovnaké právne postavenie ako osoba, ktorá škodu priamo spôsobila. Napriek tomu tieto dva nároky na náhradu škody nemožno stotožňovať, a to ani vo vzťahu k posúdeniu otázky premlčania. Ide o situáciu, keď jeden subjekt má nárok na to isté plnenie od dvoch subjektov, pričom proti každému z nich z iného právneho dôvodu; proti škodcovi ide o nárok z titulu náhrady škody, proti jeho poisťovateľovi ide o osobitné právo na plnenie založené všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorým je zákon č. 381/2001 Z.z.. Postavenie škodcu a jeho poisťovateľa voči poškodenému je v takomto prípade obdobné postaveniu dlžníka a ručiteľa voči veriteľovi, t.j. že ide o dva záväzky zaplatiť veriteľovi ten istý dlh, pričom veriteľ nemôže dostať to isté plnenie dvakrát. Žalobkyňa mala preto v súdnej veci možnosť uplatniť si nárok na náhradu škody buď od žalovaného podľa § 24 ods. 2 písm. d/ v spojení s § 24 ods. 3 Zákona č. 381/2001 Z.z., a to za rovnakých podmienok, za akých by mohla uplatniť nárok na náhradu škody proti poisťovateľovi podľa tohto zákona, alebo si mohla uplatniť svoj nárok na náhradu škody voči škodcovi, teda voči subjektu, ktorý zodpovedá za škodu podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, pričom začatie plynutia premlčacej doby sa u týchto dvoch zodpovedných subjektov posudzuje osobitne (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2MCdo/9/2013 zo dňa 27.08.2014).

43. Žalobkyňa si uplatnila nárok na náhradu škody z titulu bolestného voči škodcovi podľa názoru súdu riadnym spôsobom v trestnom konaní dňa 31.03.2009, keď v rámci vyšetrovacieho konania do zápisnice o vylúčení svedka - poškodeného ČVS:ORP-915/OEK-ZV-2008 Okresného riaditeľstva policajného zboru, Úradu justičnej a kriminálnej polície Zvolen uviedla po tom čo bola poučená, že bude vypočutá v trestnej veci obvineného: Z. V. V., ktorý je stíhaný za prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, že si voči nemu po predchádzajúcom výslovnom poučení podľa § 46 Trestného poriadku uplatňuje nárok na náhradu škody z titulu bolestného vo výške bodového ohodnotenia zranení stanovených znalcom - chirurgom v trestnom konaní. I keď neuviedla presnú výšku škody, podľa názoru súdu si uplatnila nárok na náhradu škody voči škodcovi v trestnom konaní riadnym spôsobom, keď sa pri vyčíslení výšky škody odvolala na bodové ohodnotenie zranení stanovených znalcom - chirurgom v rámci trestného konania. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, žalobkyňa následne už v trestnom konaní vypočutá nebola ani pred slovenskými justičnými orgánmi, ani poľskými justičnými orgánmi v trestnej veci. Nakoľko si nárok na náhradu škody voči škodcovi uplatnila podľa názoru súdu riadne, pokiaľ ide o nárok na bolestné, a riadne pri uplatňovaní tohto nároku v trestnom konaní pokračovala, premlčacia doba v súvislosti s uplatnením tohto nároku na náhradu škody spočívala žalobkyňi podľa § 112 Občianskeho zákonníka po celú dobu trestného konania až do jeho skončenia, ktoré bolo skončené uznesením Obvodného súdu v Bytomi uznesením zo dňa 26.11.2012 sp.zn. II Kp154/12, ktorým bola sťažnosť žalobkyne voči uzneseniu prokurátora Obvodnej prokuratúry v Bytomi o zastavení vyšetrovania zo dňa 30.09.2012 vo veci 3Ds/174/10 zamietnutá a napadnuté uznesenie sťažnosťou žalobkyne bolo ponechané v platnosti. Premlčacia doba na uplatnenie nároku na náhradu škody z titulu bolestného však žalobkyňi spočívala podľa §112 Občianskeho zákonníka do právoplatného skončenia trestného konania voči škodcovi, voči ktorému si v civilnom konaní žalobkyňa nárok neuplatnila. Využila svoje právo a ešte pred právoplatným skončením trestného konania podala žalobu o náhradu škody okrem iného z titulu bolestného na súde dňa 13.06.2011 priamo voči žalovanému v zmysle Zákona č. 381/2001 Z.z. (§ 24 ods. 2 písm. d/ a § 24 ods. 3). Voči žalovanému tak začiatok plynutia premlčacej doby bolo dôvodné posúdiť osobitne od začatia plynutia premlčacej doby na včasné uplatnenie nároku na náhradu škody titulom bolestného voči škodcovi. Žalobkyňa už listom zo dňa 01.06.2009 označeným ako Žiadosť o náhradu za rozsah zranení a bolestné pri dopravnej nehode, ktorý bol doručený ČSOB Poisťovňa, a.s., Bratislava, ktorá bola poverená likvidáciou danej poistnej udalosti uplatnila nárok na odškodnenie bolestného v príčinnej súvislosti s touto dopravnou nehodou, keď z obsahu tohto listu ako súd už dôvodí vyplýva, že mala v tomto čase vedomosť o osobe, ktorá zodpovedá za škodu, keď v tomto liste uviedla, že dopravnú nehodu zapríčinil vodič poľského kamióna Z. V. V., W. XX.XX.XXXX, F. M. XC/a, T. C., a mala vedomosť i o škode ktorá k tomuto času bola ustálená ako súd už dôvodí znaleckým posudkom MUDr. Jaroslava Gregu z apríla 2009, ktorý žalobkyňa pripojila k tomuto listu. Subjektívna premlčacia doba tak žalobkyňi voči žalovanému začala plynúť na základe

v konaní zistených dôkazov dňom 01.06.2009 na včasné uplatnenie nároku na odškodnenie bolesti. Žalobkyňa uplatnila nárok na odškodnenie bolesti žalobou voči žalovanému na súde dňa 13.06.2011 teda po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, ktorá jej márne uplynula dňa 01.06.2011. Žalovaný sa v konaní úspešne dovolal námietky premlčania nároku žalobkyne na odškodnenie bolesti, preto súd žalobu žalobkyne o odškodnenie bolesti v sume 5.061,- Eur s príslušenstvom v podobe uplatneného úroku z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy za obdobie od 13.08.2011 do zaplatenia zamietol.

44. Poslednou námietkou, ktorou sa v konaní súdom bolo nevyhnutné vysporiadať, bola námietka žalobkyne, že žalovaným vznesená námietka premlčania jej nároku na odškodnenie bolesti je v rozpore s dobrými mravmi. Žalobkyňa argumentovala tým, že žalovaný po tom, čo si u neho uplatnila nárok na náhradu škody titulom bolestného ju rôznym spôsobom „šikanoval“ ohľadne jej nároku „ako má urobiť, čo má urobiť“ a podobne. Na preukázanie svojho tvrdenia doložila listy žalovaného resp. likvidátora ČSOB Poist'ovňa, Bratislava, ktorý za žalovaného likvidoval poistnú udalosť, zo dňa 05.08.2009, zo dňa 18.06.2009 a zo dňa 23.11.2010.

45. Ustanovenie § 3 Občianskeho zákonníka je všeobecným ustanovením hmotnoprávnej povahy a dáva súdu možnosť posúdiť, či výkon subjektívneho práva je v súlade s dobrými mravmi a v prípade, ak to tak nie je, požadovanú ochranu odoprieť. Dobré mravy sú súhrnom spoločenských, kultúrnych a mravných noriem základných, ktoré preukázali počas historického vývoja určitú mieru stálosti (nemennosti) vyjadrujú ho podstatné historické tendencie a stotožňuje sa s nimi podstatná časť spoločnosti.

46. Všeobecne možno bez pochyby dôvodiť, že v konaní stranou sporu opodstatnene vznesenú námietku premlčania voči uplatňovanej pohľadávke nemožno pokladať za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, pretože inštitút premlčania je zákonným inštitútom a prispieva k istote v právnych vzťahoch. Za špecifických okolností však výkon práva namietať premlčanie uplatneného nároku by mohlo byť konaním umožňujúcim poškodiť druhého účastníka právneho vzťahu, ktorý márne uplynutie premlčacej doby nezavinil a voči ktorému by zánik uplatňovaného nároku v dôsledku uplynutia premlčacej doby by bol neprimerane tvrdým postihom v porovnaní s rozsahom a charakterom ním uplatňovaného práva a s dôvodmi, pre ktoré svoje právo neuplatnil včas. Znaký konania vykazujúce priamy úmysel poškodiť druhého účastníka je potrebné vyvodzovať z tých okolností, za ktorých bola námietka premlčania tohto nároku uplatnená a nie z okolností a dôvodov, z ktorých je vznik uplatňovaného nároku odvodzovaný, inými slovami, rozhodujúce (určujúce) pre odopretie účinkov námietky premlčania sú okolnosti, ktoré existovali v čase uplatnenia námietky premlčania. Tieto okolnosti musia byť naplnené v natoľko výnimočnej intenzite, aby bol odôvodnený tak významný zásah do právnej istoty, akým je neumožnenie práva uplatniť námietku premlčania (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo 34/2011). Dobrým mravom zásadne neodporuje, ak niekto namieta premlčanie práva uplatňovaného voči nemu, lebo inštitút premlčania je inštitútom zákonným a teda použiteľným vo vzťahu k akémukoľvek právu, ktoré sa zo zákona premlčuje. Ak žalobca nevhodnou voľbou prostriedku ochrany svojich práv z objektívneho hľadiska vlastným zavinením vytvoril podmienky pre neskoršie úspešné vznesenie námietky premlčania práva žalovaným, uplatnenie námietky premlčania nie je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo 41/2012).

47. Žalobkyňa žiadosťou zo dňa 01.06.2009 požiadala žalovaného resp. likvidátora povereného žalovaným ČSOB Poist'ovňa, a.s., Bratislava o odškodnenie bolesti. Tento list bol doručený ČSOB Poist'ovňa, a.s. dňa 05.06.2009. Likvidátor žalovaného listom zo dňa 18.06.2009 oznámil žalobkyňi podľa § 11 ods. 5 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z.z., dôvody, pre ktoré škodovú udalosť neukončil, keď oznámil žalobkyňi, ktoré doklady žalobkyňa nepredložila k likvidácii škody. Žiadal doplniť vyplnené tlačivo „Dotazník pre poškodeného (škoda na zdraví)“, vyplnené tlačivo „Bolestné“, potvrdené ošetrujúcim lekárom, keď ho žiadal doplniť v originále, ďalej vyplnené tlačivo „Hlásenie škodovej udalosti“, lekárske správy z celého priebehu liečby úrazu, prípadne prepúšťacie správy z hospitalizácie, výšku straty na zárobku počas pracovnej neschopnosti potvrdenú zamestnávateľom, fotokópiu ukončenej pracovnej neschopnosti, keď súčasne žalobkyňi oznámil, že likvidácii bráni i to, že nebolo doručené právoplatné rozhodnutie polície resp. súdu s tým, že bez tohto dokladu nemôže pristúpiť k náhrade škody. Súčasne v tomto liste žalobkyňu upozornil, že v prípade nedoloženia dokladov alebo písomného vyjadrenia o stave veci bude vychádzať z predpokladu, že netrvá na náhrade škody a predmetná škodová

udalosť bude uložená bez výplaty poistného plnenia, keď súčasne jej oznámil, že tým nezaniká jej právo na náhradu škody. Ďalším listom zo dňa 23.11.2010 likvidátor za žalovaného žalobkyňu oznámil, že vzhľadom na to, že dopravnú zavinil občan Poľskej republiky poistený v poisťovni WARTA, šetrí, žiada a zbiera potrebné doklady k likvidácii a až po súhlase spoločnosti WARTA vyplatí ňou odsúhlasené výšky škody. Opätovne žalobkyňu informoval, že k likvidácii poistnej udalosti môže pristúpiť až vtedy, keď bude mať výslovný súhlas poisťovateľa vinníka, čo je v tomto prípade poľská strana. V snahe o urýchlenie likvidácie niekoľkokrát mailovou korešpondenciou komunikoval s poľskou stranou so žiadosťou o zaslanie rozhodnutia z poľskej prokuratúry. Doposiaľ nebolo doručené, keď sťažnosť žalobkyne vo veci likvidácie jej škody preposlal dňa 03.11.2010 poľskej strane k urýchlenému vybaveniu. Z takéhoto postupu likvidátora žalovaného a z obsahu jeho listov nemožno vyvodiť motiváciu žalovaného spočívajúcu v úmysle poškodiť žalobkyňu, či nejakým spôsobom ju znevýhodniť, nejde o tzv. šikanózný výkon práva. Na žiadosť žalobkyne zo dňa 01.06.2009 o likvidáciu škody, ktorá bola doručená likvidátorovi dňa 05.06.2009 tento reagoval primerane listom zo dňa 18.06.2009, keď žiadosť žalobkyne posúdil za neúplnú a žiadal v zmysle § 11 od. 5 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z.z. predložiť chýbajúce podklady k likvidácii škody. V liste zo dňa 05.08.2009 opätovne v zmysle § 11 ods. 5 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z.z., informoval žalobkyňu, že nemôže pristúpiť k likvidácii škody keďže mu nebolo doručené právoplatné rozhodnutie polície resp. súdu vo veci uzavretia dopravnej nehody. V liste zo dňa 23.11.2010 oznámil žalobkyňu, že likvidácii škody bráni súhlas poľskej poisťovne. Teda je nepochybné, že žalovaný prostredníctvom likvidátora vždy reagoval na žiadosti žalobkyne o likvidáciu škody, informoval žalobkyňu o priebehu likvidácie poistnej udalosti, keď po liste zo dňa 23.11.2010 ďalšiu korešpondenciu žalobkyňa s likvidátorom žalovaného nepredložila. Pokiaľ žalobkyňa mala za to, že žalovaný nemieni pristúpiť k uspokojeniu jej nároku, nič jej nebránilo uplatniť včas nárok na súde. Žalobkyňa v konaní nepreukázala žiadne rozhodujúce okolnosti, ktoré by existovali v čase uplatnenia námietky premlčania žalovaným, ktoré by boli určujúce pre odopretie účinkov námietky premlčania. Žalovaný vznesením námietky premlčania uplatnil svoje zákonné právo, ktoré tak nemožno považovať za konanie, ktoré by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Preto súd neodoprel právne účinky vznesenej námietky premlčania žalovaným a na túto v konaní prihliadol. Nemožno vytknúť žalovanému, ktorý nebol poškodenou stranou v trestnom konaní a neboli mu známe skutkové okolnosti dopravnej nehody, ak tento pri likvidácii škody trval na preukázaní zodpovedného subjektu za škodu, a to aj predložením rozhodnutia vydaného v príslušnom trestnom konaní.

48. O trovách konania súd rozhodol podľa § 257 CSP, podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. V konaní nemala úspech plný žiadna zo strán sporu. Úspešnejšou stranou v konaní bol žalovaný, ktorý mal vo veci úspech 58 %, keď žalobkyňa voči žalovanému uplatnila nárok na zaplatenie sumy pôvodne 12.780,83 Eur, neúspešná bola v časti o zaplatenie sumy 5.061,- Eur, v časti o zaplatenie sumy 2.381,88 Eur vzala žalobu voči žalovanému späť, keď v tejto časti procesne zodpovedá za zastavenie konania, keď späťvzatím žaloby v tejto časti zavinila zastavenie konania a preto v tejto časti konania má nárok na náhradu trov konania žalovaný podľa § 256 ods. 1 CSP. Neúspech žalobkyne tak predstavuje čiastku 7.442,88 Eur (2.381,88 Eur + 5.061,- Eur). Žalovaný bol neúspešný v časti o zaplatenie sumy žalobkyňu 5.337,95 Eur, keď počas konania plnil žalobkyňu čiastku 4.319,- Eur a čiastku 1.018,95 Eur. V konaní bol úspešnejší žalovaný, preto má nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňu pomerom úspechu a neúspechu, ktorý predstavuje 16 % ($7.442,88 \div 12.780,83 = 0,58$ t.j. 58 %, $5.337,95 \div 12.780,83 = 0,42$ t.j. 42 %, $58 \% - 42 \% = 16 \%$). Napriek tomu, že žalovaný bol v konaní úspešnejší než žalobkyňa, súd mu výnimočne náhradu trov konania v rozsahu 16 % na ktorú by mal inak nárok, nepriznal. Dôvody hodné osobitného zreteľa pre ktoré súd rozhodol tak, že sa žalovanému náhrada trov konania nepriznáva súd videl predovšetkým v charaktere súdneho sporu. Žalobkyňa uplatnila v konaní nároky v súvislosti so škodou, ktorá jej vznikla pri dopravnej nehode na ktorej žalobkyňa žiaden podiel nemala. Ďalší dôvod pre nepriznanie trov konania súd videl i v tom, že žalovaný od samého počiatku konania okrem iného namietal predovšetkým základ nároku na náhradu škody, keď popieral zodpovednosť škodcu, vodiča nákladného motorového vozidla za škodu. Predmetom súdneho dokazovania a to aj znaleckým dokazovaním bolo ustáľovanie základu nároku žalobkyne na náhradu škody, nie je výšky nároku na náhradu škody. Až po náročnom dokazovaní, keďže trestná bola vedená pred poľskými justičnými orgánmi súd ustálil základ nároku žalobkyne, ktorý bol daný. Ďalej súd prihliadol i na tú skutočnosť akým spôsobom by sa rozhodnutie o trovách konania dotklo majetkovej sféry obidvoch strán sporu. Nepochybne rozhodnutie o trovách konania by viacej zasiahlo majetkovú sféru žalobkyne oproti žalovanému, ktorým je právnická osoba pričom žalobkyňa je fyzickou osobou a jej príjmové pomery sú neporovnateľné so žalovaným v neprospech žalobkyne. Ak by bola

uložená žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania žalovanému, išlo by podľa názoru súdu o prílišnú tvrdosť zákona už vzhľadom na uvedené dôvody.

49. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

50. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

51. V konaní vznikli i trovy konania štátu v sume 2.188,60 Eur. Súd uznesením sp.zn. 14C/104/2011-275 zo dňa 13.01.2014 priznal prekladateľke Ing. Lýdii Škvarkovej odmenu a náhradu za preloženie listín v sume 331,50,- Eur, ktoré boli vyplatené z rozpočtových prostriedkov štátu, uznesením sp.zn. 14C/104/2011-425 zo dňa 13.01.2015 priznal prekladateľke Lýdii Škvarkovej odmenu a náhradu za preloženie listín vo výške 1.423,84 Eur, ktoré boli vyplatené z rozpočtových prostriedkov štátu, uznesením sp.zn. 14C/104/2011-591 zo dňa 10.07.2015 priznal znalcovi Ing. Petrovi Mercellovi znalečné v sume 933,26 Eur, ktoré bolo v sume 500,- Eur vyplatené z preddavku, ktorý zložil žalovaný na depozitný účet súdu pod položkou denníka D14/28/2015 a v sume 433,26 Eur znalečné bolo vyplatené z rozpočtových prostriedkov štátu. Tieto trovy konania štátu vznikli do účinnosti CSP. Nakoľko tieto trovy konania za strany sporu hradil štát, podľa výsledku konania štát má nárok voči stranám sporu na náhradu týchto trov konania keď je spravodlivé, aby strany sporu tieto trovy konania znášali percentom, nie pomerom úspechu a neúspechu v konaní. Žalovaný mal v konaní úspech 42 %, žalobkyňa 58 %, preto trovy konania štátu nahradí žalovaný vo výške 42 %, zvyšné trovy konania štátu vo výške 58 % bude znášať sám štát rovnako z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Tie, ktoré boli aplikované pri rozhodovaní o trovách konania strán sporu, sú aplikovateľné i na rozhodovanie o trovách konania štátu. Navyše podstatná časť hradených trov štátom spočívala v nákladoch na prekladateľské úkony listinných dôkazov, spisov poľských justičných orgánov, ktoré boli predkladané súdu v poľskom jazyku. Oboznámenie týchto dôkazov navrhoval žalovaný za účelom ustálenia zodpovednosti za škodu. I na túto skutočnosť súd prihliadal pri tomto rozhodovaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).